

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8822200758
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8822200758.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcov: 1. A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E. F. G., 2. H. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E. F. G., proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

Súd určuje, že úver poskytnutý zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. 014457411071216 zo dňa 7.12.2016, uzatvorenej medzi žalobkyňou v 1. rade ako dlžníkom a žalobcom v 2. rade ako spoludlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročný a bez poplatkov.

Žalobcom v 1. a 2. rade priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 1.4.2022 domáhali rozhodnutia v zmysle výroku tohto rozsudku a náhrady trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnili tým, že žalobkyňa v 1. rade ako dlžník, žalobca v 2. rade ako spoludlžník a žalovaný ako veriteľ, uzatvorili dňa 07.12.2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. 014457411071216 (ďalej v texte ako „zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru“ v príslušnom gramatickom tvare), na základe ktorej veriteľ poskytol žalobcom spotrebiteľský úver vo výške 23.500.- eur a žalobcovia sa zaviazali tento spotrebiteľský úver žalovanému splácať 95 mesačnými splátkami vo výške 334,98 eur s termínom konečnej splatnosti 27.11.2024. Uvedená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je spotrebiteľskou zmluvou. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver upravený zákonom č. 258/2001 Z.z. (ďalej len „ZoSÚ“). Na predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a tiež úpravu podľa ZoSÚ, v prejednávanej veci aj Zákon o ochrane spotrebiteľa. Ide o tzv. „formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára aj úverové podmienky mal veriteľ už pripravené a dopisovali sa do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa dlžníka, ktorý obsah zmluvy i úverových podmienok nemohol ovplyvniť. Je nevyhnutné preskúmať, či predmetná zmluva obsahuje tie podstatné náležitosti zmluvy upravené v§ 4 ods. 2 ZoSÚ, ktorých neuvedenie zákon sankcionuje tým, že poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z obsahu zmluvy možno ustáliť, že v nej nebola jasne a určite vymedzená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená len výška mesačnej anuitnej splátky. Zákomom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré

nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné zo splatnosti jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá priamo do mesačnej splátky. Žalovaný pritom ako dodávateľ mal zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalobcovia v predmetnom prípade však túto možnosť nemali, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobcovia v žalobe svoje argumenty podporili aj poukazom na judikatúru vyšších súdov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je započítaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 235.- eur. čo je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený matematický výpočet v RPMN. Vstupné údaje v bode 111. Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ o výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve uvedené sú, ale nie je uvedený spôsob matematického výpočtu tohto RPMN. Spôsob matematického výpočtu tohto RPMN a jeho dosadenie do vzorca, ktorý je uvedený v prílohe zákona č. 129/2010. V tomto kontexte žalobcovia poukázali na rozhodovaciu prax súdov - napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove. sp.zn. 3Co/74/2019 zo dňa 7.11.2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove. sp.zn. 10Csp/22/2018 10 3Co/81/2019 zo dňa 7.11.2019. Vzhľadom na uvedené nedostatky je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ predmetný spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovia ďalej poukázali na jednotlivé ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2, § 9 ods. 1, §9 ods. 2, § 11 ods. 1, § 11 ods. 4) a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Pri hodnotení naliehavého právneho záujmu v spotrebiteľských zmluvách treba vychádzať z princípov zvýšenej ochrany spotrebiteľa danej nielen komunitárnou, ale aj vnútroštátnou právnou úpravou. K naplneniu tejto zvýšenej ochrany môže dôjsť iba vtedy, ak spotrebiteľovi bude umožnený reálny prístup na súd, a to so zvýšenou ingerenciou súdu tak, ako tomu nasvedčuje právna úprava ukladajúca súdom zohľadniť niektoré skutočnosti z úradnej povinnosti. To znamená, že v zásade bude daný naliehavý právny záujem na určení každej skutočnosti, ktorá môže mať vplyv na zmluvný vzťah dodávateľa a spotrebiteľa. čo zodpovedá požiadavke, aby z úradnej povinnosti rozhodnutie súdu bolo spôsobilé ovplyvniť právne postavenie žalobcu. Pri posudzovaní danosti naliehavého právneho záujmu je významné to, či výrok rozhodnutia o tom, či tu je právny vzťah alebo právo bude mať za následok zmenu práv a povinností, alebo postavenie žalobcu v hmotnoprávných vzťahoch. Podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu a môže sa ňou dosiahnuť odstránenie spornosti práva.

3. Žalovaný k žalobe uviedol, že so žalobou v celom rozsahu nesúhlasí. Na zmluvný vzťah založený Zmluvou o úvere sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého § 9 ods. 2 písm. 1) v znení platnom v čase uzavretia Zmluvy o úvere (novší ZoSÚ) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať (okrem iného) „ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Je pravdou, že na otázku požiadavky rozpisu splátky v zmluve o spotrebiteľskom úvere existovali v minulosti rôzne názory. Predmetná právna otázka už bola medzičasom vyriešená aktuálnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, a to napr. (aj verejne dostupnými) uzneseniami Najvyššieho súdu SR (i) z 23.04.2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017, (ii) z 17.04.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018, a (iii) z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, v zmysle ktorého (v poradí tretieho menovaného): Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky,- v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa, - od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Zo Zmluvy o úvere je zrejmé, že táto obsahuje novším ZoSÚ (a v podstate rovnako aj žalobcami uvedeným ZoSÚ) požadovanú náležitosť - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalobcami požadovaný rozpis splátky v zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je potrebný. Poplatky predstavujú cenu úveru, tj. ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, preto sú vylúčené zo súdneho prieskumu neprijateľných podmienok. Všetky poplatky boli v Zmluve o

úvere (článok I bod 7) prehľadne, jasne a zrozumiteľne špecifikované, konkrétne pri každom poplatku je uvedený názov poplatku, jeho výška a splatnosť. Žalobcovia svojimi podpismi na Zmluve o úvere s takýmito podmienkami, za ktorých je žalovaná ochotná vstúpiť do zmluvného vzťahu, súhlasili. Ide jednoducho o cenu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou praxou na danom segmente trhu. Neexistuje taký zákonný príkaz či zákaz, podľa ktorého by si na základe slobodne a vážne medzi stranami uzavretej zmluvy o úvere mohol podnikateľský subjekt ako protiplnenie, t.j. ako cenu poskytnutého úveru, požadovať jedine úroky. Tomu, že poplatky sú súčasťou ceny za dojednaný úver, a teda nie je možné ich posudzovať izolovane, ale ako súčasť celkovej odplaty veriteľa za poskytnutie úveru, nasvedčuje aj obsah dôvodovej správy k novele č. 568/2007 Z. z., na ktorý žalovaný poukázal. Žalobca ďalej poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.2.2022, sp. zn. 7Cdo/294/2019 (463520.33adf3.pdf (nsud.sk)), podľa odôvodnenia ktorého „Dovolačný súd poukazuje na to, že z označenia sporného poplatku vyplýva, že ide o poplatok za poskytnutie úveru, t.j. za úkony na strane veriteľa, ktoré sú nevyhnutné pre uzavretie zmluvy, a ktoré sú jeho internou záležitosťou a súčasťou jeho nákladov, teda za úkony veriteľa súvisiace s poskytnutím úveru ako vypracovanie zmluvy a jej uzavretie a pod. Poplatok za poskytnutie úveru teda predstavuje cenu za poskytovanie služby veriteľom, pričom možnosť jeho uplatňovania pripúšťa zák. č. 129/2010 Z.z. a táto možnosť vyplýva aj z judikatúry SD EÚ. Nemožno teda v súvislosti s dojednaním poplatku za poskytnutie úveru dospieť k záveru o existencii nekalej zmluvnej podmienky. Nemožno opomenúť tú skutočnosť, že bolo na dovolateľovi, ktorý mohol posúdiť hospodárske dôsledky vyplývajúce zo Zmluvy, či ju uzavrie, a ak sa mu poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol v Zmluve vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne, javil vysoký, nič mu nebránilo obrátiť sa na iný subjekt. Dovolačný súd má za to, že nemožno tolerovať, aby dovolateľ, ktorý vopred vedel, že bude musieť zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru a zároveň poznal jeho výšku, Zmluvu aj napriek tomu uzavrel, teda s poplatkom a jeho výškou súhlasil, následne zaujal stanovisko, že poplatok predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.“ Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) novšieho ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj „ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,“ Zmluva o úvere preukázateľne všetky citovaným zákonom požadované náležitosti obsahuje. Pokiaľ ide o namietanú absenciu matematického výpočtu RPMN v Zmluve o úvere, žalobca uviedol, že požiadavka na matematický výpočet RPMN z relevantnej právnej úpravy nevyplýva, čo potvrdzuje aj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.2.2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020 (466536.8790cd.pdf (nsud.sk)). Žalobcami požadovaný rozpis splátky v zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je potrebný, - Poplatok za poskytnutie úveru predstavuje cenu za poskytovanie služby veriteľom, pričom možnosť jeho uplatňovania pripúšťa platná právna úprava. Aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemožno teda v súvislosti s dojednaním poplatku za poskytnutie úveru dospieť k záveru o existencii nekalej zmluvnej podmienky; - Zo zákona nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, čo potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Z uvedených dôvodov žiadal žalovaný žalobu žalobcov zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Žiadosťou o Flexipôžičku – bezúčelovú z 7.12.2016, Európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Údajom o hodnote RPMN a priemernej RPMN, Vyjadrením žalovaného z 1.10.2022 s prílohou, a to zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička z 7.12.2016, Vyjadrením žalobcov z 5.12.2022, Vyjadrením žalovaného z 22.3.2023 s prílohami, a to výpisom ohľadne žalobcu v 2. rade zo spoločného registra bankových informácií a výpisom žalobkyne v 1. rade zo spoločného registra bankových informácií, Vyjadrením žalovaného doručeným súdu 3.5.2023, Vyjadrením žalovaného doručeným súdu dňa 16.5.2023 s prílohami, a to výpisom z účtu žalobkyne v 1. rade, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička z 3.10.2014, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička z 12.5.2014, Vyjadrením žalovaného z 29.5.2023 s prílohami – európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, prehľadom pohybov na úverovom účte k zmluve č. 014457411071216, prehľadom transakcií zaúčtovania na bežnom účte žalobkyne v 1. rade dňa 7.12.2016, výpisom z bežného účtu žalobkyne v 1. rade za obdobie júla 2018, výpočtom RPMN, Vyjadrením žalobcov doručeným súdu dňa 8.6.2023, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 10Csp/22/2018 a z neho rozsudkom č.k. 10Csp/22/2018-140 zo dňa 11.5.2021 a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa 7.12.2016 strany sporu uzavreli Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej bol poskytnutý žalobcom v 1. a 2. rade úver vo výške 23.500 eur, ktoré mali žalobcovi splácať v pravidelných 95 mesačných splátkach po 334,98 eur, respektíve 359,78 eur bez zľavy z voliteľnej služby, pričom mesačná splátka poisťného predstavovala sumu 0 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 27.1.2017, výška úrokovej sadzby predstavovala 7,9% ročne, bez zľavy voliteľnej služby predstavovala 9,90% ročne. Čerpanie úveru bolo dohodnuté jednorazovo dňa 7.12.2016 podľa bodu VII., článku 1. zmluvy bol poplatok za poskytnutie úveru 235,- eur a bol splatný ku dňu prvého čerpania úveru.

6. Zo žiadosti o flexipôžičku – bezúčelovú zo dňa 7.12.2016 vyplýva požadovaná výška úveru 23.500,- eur, doba splácania úveru 96 mesiacov, typ splácania anuitné, tiež údaje o zamestnaní žiadateľov – žalobcov v 1. a 2. rade, kde je pri žalobkyňi v 1. rade uvedené „ekonomicky neaktívny“ s čistým mesačným príjmom 139,30 eur. Pri žalobcovi v 2. rade je uvedený jeho čistý mesačný príjem 2400,- eur. Zo žiadosti je zrejmé, že úverom majú byť refinancované aj predchádzajúce úvery žalobcov, ktorých veriteľom bol rovnako žalovaný, pričom išlo o dva úvery po 10.000,- eur, so zostatkom 8800,- eur a 8850,- eur.

7. Žalobcovia vo vyjadrení z 5.12.2022 uviedli, že je pravdou, že vstupné údaje v bode 111. Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ o výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve uvedené sú, ale nie je uvedený spôsob matematického výpočtu tohto RPMN. Spôsob matematického výpočtu tohto RPMN a jeho dosadenie do vzorca, ktorý je uvedený v prílohe Zákona č. 129/2010 Z.z., treba považovať za obligatórnu súčasť zmluvy v zmysle citovaného § 9 ods. 2 písmeno j) platného v rozhodujúcom čase. Samotný matematický vzorec na výpočet RPMNI, ktorý je v prílohe tohto zákona uvedený je komplikovaný a je nemyšliteľne od bežného spotrebiteľa očakávať aby len na základe údajov RPMN v uvedenej zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti. Žalobcovia poukázali na rozhodovaciu prax súdov rovnako ako v žalobe.

8. Žalovaný v odpovedi na výzvu súdu zo dňa 27.3.2023 uviedol, že vzhľadom na to, že žalovaná údaje o príjmoch (u žiadateľa čistý príjem - posledný mesiac: 139,30 eur, čistý príjem – predchádzajúci mesiac: 139,30 eur, čistý príjem - ďalší predch. mesiac: 139,30 eur; u spolužiadateľa čistý príjem - posledný mesiac: 2.400,00 eur, čistý príjem - predchádzajúci mesiac: 2.400,00 eur, čistý príjem – ďalší predch. mesiac: 2.350,00 eur), výdavkoch (záväzky žiadateľa: iné s výškou mesačnej splátky 280,00 eur, popis iných výdavkov: CFH, Máte zrážky zo mzdy na základe súdneho rozhodnutia? Nie, Máte rozdelené/zúžené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov? Nie: záväzky spolužiadateľa: spotrebný úver s výškou mesačnej splátky 385,00 eur, iné s výškou mesačnej splátky 300,00 eur, popis iných výdavkov: H., Máte zrážky zo mzdy na základe súdneho rozhodnutia? Nie, Máte rozdelené/zúžené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov? Nie) a rodinnom stave žiadateľa: ženatý/vydatá, počet členov rodiny: 2, počet vyživovaných detí: 0), dokonca o bývaní (žiadateľa: nehnuteľnosť vo vlastníctve bez hypotéky), zamestnaní (žiadateľa: Hlavný zamestnanecký pomer: ekonomicky neaktívny, profesia: nezamestnaný, študent, dôchodca, materská, odvetvie: ekonomicky neaktívne obyvateľstvo; spolužiadateľa: Hlavný zdroj príjmu; Názov zamestnávateľa: STD DONIVO A.S. IČO: 31678343, Mlynská 1346, Vranov nad Topľou, Číslo telefónu zamestnávateľa 0574860716, Zamestnaný od: 09/2005, Hlavný pracovný pomer: trvalý pracovný pomer, Profesia: Prevádzkovi pracovníci v službách a obeh., Odvetvie: Doprava, Skladovanie, Pošta a telekomunikácie, Výpovedná/skúšobná doba: Nie, Meno pracovníka mzdového oddelenia: p. I.) posudzovala (brala do úvahy pri posudzovaní údaje jej dostupné a údaje získané od Žalobcov, ktorých povinnosťou bolo poskytnúť Žalovanej úplné, presné a pravdivé údaje) - vid' Žiadosť o flexipôžičku - bezúčelová predložená Žalobcami v prílohe Žaloby a založená v súdnom spise; - pokiaľ ide o jej oprávnenie ako veriteľa nahliadnuť do príslušnej databázy údajov, túto svoju možnosť využila a bonitu klienta v úverovom registri overovala (vid' výpis zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI), ktorý bol vytvorený bankami na základe zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov za účelom uzatvárania a vykonávania obchodov s klientmi a za účelom preverovania bonity, dôveryhodnosti a plátobnej disciplíny ich klientov - v prílohe predkladám výpis z predmetného registra zo dňa 7.12.2016 Žalobkyne a Žalobcu), je zrejmé, že žalovaná si svoje predzmluvné povinnosti ohľadom skúmania bonity žalobcov splnila. Žalovaná pred uzavretím predmetnej zmluvy o úvere poskytla žalobcom Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa konverzie dlhu. Navyiac, ako vyplýva z predmetnej zmluvy o úvere (vid' strana 3) - Spotrebný úver je určený na splatenie zostatku spotrebiteľských úverov: 1) č. 004790911120514 poskytnutý spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., výška zostatku úveru 8.850,00 eur..., 2) č. 010413411031014 poskytnutý spoločnosťou Všeobecná

úverová banka, a.s., výška zostatku úveru 8.800,00 eur..., a teda Žalovaná mala možnosť sama poznať platobnú disciplínu Žalobcov. K podaniu Žalobcov súdu doručenému dňa 5.12.2022, žalovaný uviedol, že v predmetnom podaní Žalobcovia trvajú na tom, že obligatórnou súčasťou zmluvy o úver je „spôsob matematického výpočtu RPMN a jeho dosadenie do vzorca...“. K tomuto sa obsiahlo vyjadrili v podaní zo dňa 4.10.2022, na uvedenom trvajú, nakoľko správnosť uvedeného potvrdzuje aj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.2.2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020.

9. Spoločne s vyjadrením predložil súdu výpisy zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI), ktorý ohľadne žalobcov zo dňa 7.12.2016. Z týchto je zrejmé, že žalobkyňa mala v čase uzavretia zmluvy 6 existujúcich úverových vzťahov a žalovaný 5 existujúcich úverových vzťahov, kde vystupovali či už ako žiadatelia, spolužadatelia, alebo ako ručители.

10. V podaní doručenom súdu dňa 16.5.2023 žalovaný uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že Žalobcovia spĺňajú podmienky stanovené v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. 014457411071216 zo dňa 7.12.2016 na poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby, je úver im poskytnutý na základe predmetnej zmluvy od začiatku zmluvného vzťahu doposiaľ úročený úrokovou sadzbou 7,90% p.a. Uvedené je zrejmé napr. aj z výpisu z úverového účtu Žalobcov zo dňa 30.12.2022, ktorý žalovaný predložil spoločne s podaním. Žalovaný zároveň súdu predložil Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo 010413411031014 zo dňa 3.10.2014 ako aj Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo 004790911120514 zo dňa 12.5.2014.

11. Podľa Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo 010413411031014 zo dňa 3.10.2014 bol žalobkyni v 1. rade poskytnutý úver vo výške 10.000 eur, ktorý mala žalobcovi splácať v pravidelných 119 mesačných splátkach po 140,02 eur. Výška úrokovej sadzby predstavovala 11,10 % ročne, celková čiastka úveru bola uvedená vo výške 16663,34 eur.

12. Podľa Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo 004790911120514 zo dňa 12.5.2014 bol žalobkyni v 1. rade poskytnutý úver vo výške 10.000 eur, ktorý mala žalobcovi splácať v pravidelných 119 mesačných splátkach po 169,62 eur. Výška úrokovej sadzby predstavovala 16,10 % ročne, celková čiastka úveru bola uvedená vo výške 20.183,46 eur.

13. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 29.5.2023 žalovaný uviedol, že zo zmluvy o úvere je zrejmé, že táto obsahuje Zákonom o spotrebiteľských úveroch požadované náležitosti, (okrem iných) aj výšku úveru a menu spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jej uplatňovanie, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaná si svoje zákonom stanovené predzmluvné povinnosti ohľadom skúmania bonity Žalobcov splnila, a teda preukázateľne na strane Žalovanej nedošlo k porušeniu predmetnej povinnosti, tobž k hrubému porušeniu definovanému v § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Úvery poskytnuté Žalovanou Žalobkyni na základe nasledovných zmlúv: Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo 010413411031014 zo dňa 3.10.2014, Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo 004790911120514 zo dňa 12.5.2014, boli Žalobkyňou splácané riadne a včas, a tak účelom Zmluvy o úvere nebolo zabrániť prípadnému súdnemu konaniu o nárokoch Žalovanej ako veriteľa. Zo zmlúv vyplýva, že podmienky boli v Zmluve o úvere výhodnejšie (napr. úroková sadzba vo výške 7,90% p.a. oproti pôvodnej úrokovej sadzbe 11,10% p.a. a 16,10% p.a., RPMN vo výške 8,63% oproti RPMN v uvedených pôvodných zmluvách 11,89% a 17,51%...) Na viacerých miestach v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo 014457411071216 uzavretej medzi Žalobcami a Žalovanou dňa 7.12.2016 (ďalej v texte aj len „Zmluva o úvere“), je uvedené, že poplatok za poskytnutie úveru je vo výške 235,00 Eur (viď bod 3., bod 7. Článku I. Zmluvy o úvere) a je splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru. O predmetnom poplatku za poskytnutie úveru boli Žalobcovia informovaní pred uzavretím Zmluvy o úvere – viď časť Ročná percentuálna miera nákladov na strane prvej Žalobcami podpísaného formuláru Európskej informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúcej sa konverzie dlhu (už založený v súdnom spise), tiež časť Náklady na strane druhej predmetného Žalobcami podpísaného formuláru. Vzhľadom na skutočnosť, že -Informácia o poplatku za poskytnutie úveru je určite, jasne a zrozumiteľne uvedená nielen v Zmluve o úvere, ale aj v Žalobcami podpísanom formulári Európskej informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúcej sa konverzie dlhu zo dňa 7.12.2016, - Žalobcom bol preukázateľne poskytnutý úver vo výške 23500,00 eur – viď prehľad pohybov na úverovom účte, - Žalobcovia mohli predmetný poplatok za poskytnutie úveru vo výške

235,00 eur zaplatiť aj inak – napr. osobne na pobočke, alebo prevodom z účtu; keďže tak však neurobili a v Zmluve o úvere na strane 4 bolo v časti „Forma splácania úveru“ dohodnuté: „Dlžník je povinný splácať úver ... vrátane všetkých ostatných peňažných záväzkov pokiaľ vzniknú podľa tejto zmluvy, formou podľa jeho výberu: inkasom z účtu uvedeného v záhlaví zmluvy.“, bol im poplatok zinkasovaný v súlade s dohodnutou formou splácania z účtu uvedeného v záhlaví zmluvy C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX; klienti si pri uzatváraní zmluvy o úvere môžu vybrať formu splácania – inkasom z účtu (ak majú účet vedený vo E., J.), alebo iným spôsobom (vklad v hotovosti, prevod z účtu); ak by mali dohodnutý iný spôsob splácania, prípadne ak by im bol úver poskytnutý na účet vedený v inej banke (keďže by napr. nemali zriadený účet vo E., J.), poplatok za poskytnutie úveru by museli zaplatiť inak, napr. vkladom v hotovosti alebo prevodom z účtu; Keďže si klienti – Žalobcovia v tomto prípade zvolili formu splácania úveru – inkasom z účtu vedeného u Žalovanej a uvedeného v záhlaví zmluvy, poplatok za poskytnutie úveru im bol v súlade s uvedenou dohodou zinkasovaný z predmetného účtu C. XXXX XXXX XXXX XXXX (viď v prílohe výpis z transakcií zaúčtovaných na predmetnom bežnom účte Žalobkyne dňa 7.12.2016), a to z disponibilných prostriedkov na predmetnom bežnom účte, t. j. nie je možné povedať, že bol poplatok zaplatený z prostriedkov poskytnutého úveru; z priloženého výpisu z transakcií zaúčtovaných na bežnom účte Žalobkyne dňa 7.12.2016 je zrejme, že v uvedený deň jej bola v prospech účtu zaúčtovaná suma 5.850,00 eur (úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere vo výške 23.500,00 eur mínus zostatky spotrebiteľských úverov splatené z úveru poskytnutého na základe Zmluvy o úvere, t.j. mínus 8.850,00 eur a mínus 8.800,00 eur – viď Zmluva o úvere koniec tretej strany a začiatok štvrtej strany), pričom po pripísaní predmetných prostriedkov bol zostatok na účte Žalobkyne 6.196,51 eur, čo znamená, že Žalobkyňa mala na účte prostriedky vlastné v sume prevyšujúcej výšku poplatku za poskytnutie úveru; - RPMN bola vypočítaná v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch, presne podľa vzorca obsiahnutého v prílohe č. 2, pri výpočte RPMN sa rešpektovali predmetné ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda aj v prílohe č. 2 II. uvedené 2. „poplatky alebo iné náklady vyjadrené jedinou sumou sa platia v deň uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ – čo vyplýva zo vzorca excelovského dokumentu zaslaného súdu e-mailom, -Čo je však najdôležitejšie – v Zmluve o úvere bolo na strane druhej dohodnuté nasledovné: „Vrátenie poplatku za poskytnutie úveru – benefit“, podľa ktorej dohody „Veriteľ sa zaväzuje vrátiť dlžníkovi uhradený poplatok za poskytnutie úveru po uplynutí 18 kalendárnych mesiacov od čerpania úveru za predpokladu splnenia zo strany dlžníka nasledovných podmienok...“ a keďže dlžníci – Žalobcovia naozaj dohodnuté podmienky splnili, uhradený poplatok za poskytnutie úveru bol Žalobcom naozaj vrátený 24.7.2017, o čom žalobca predložil dôkaz – výpis z účtu Žalobkyne za 7/2018; nie je možné na tento prípad aplikovať súdom na pojednávaní dňa 27.4.2023 zmienené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/287/2021 z 30. júna 2022.

14. K vyjadreniu žalovaný predložil Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa konverzie dlhu, tiež prehľad pohybov na úverovom účte k zmluve č. 014457411071216, podľa ktorého došlo k čerpaniu úveru 7.12.2016 vo výške 23500,- eur a v rovnaký deň bol vyrubený a uhradený poplatok v sume 235,- eur. Uvedené je zrejme aj z prehľadu transakcií zaúčtovania na bežnom účte žalobkyne v 1. rade dňa 7.12.2016. Z výpisu z bežného účtu žalobkyne v 1. rade za júl 2018 je zrejme, že dňa 24.7.2018 jej bol uhradený poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru v sume 235,- eur. Podľa predloženého výpočtu RPMN, pri úrokovej sadzbe 7,9%, výške úveru 23500,- eur, počte splátok 95, výške splátky 334,98 eur, poplatku 235 eur predstavovala RPMN 8,63%.

15. Žalobcovia vo vyjadrení doručenom súdu 8.6.2023 uviedli, že aj naďalej trvajú na svojej argumentácii, že súdom skúmaná spotrebiteľská zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy. Poukázali na tú skutočnosť, že v obdobnej veci žalobcov a žalovanej už Okresný súd Vranov nad Topľou rozhodol právoplatným a vykonateľným Rozsudkom OS VT zo dňa 11.05.2021, sp. zn. 10(sp/22/2018, kde súdu vyhovel žalobe žalobcov v celom rozsahu.

16. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 10Csp/22/2018 a z rozsudku č.k. 10Csp/22/2018-140 zo dňa 11.5.2021, súd výrokom I. určil, že úver zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo 001510211220213 zo dňa 14.3.2013 uzatvorený medzi žalobcom v 1. rade ako dlžníkom a žalobkyňou v 2. rade ako spoludlžníkov a žalovaným ako veriteľom je bezúročný a bezpoplatkový. Výrokom II. určil, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcom v 1. a 2. rade trovy konania vo výške 100%. Jednalo sa o konanie medzi žalobcami v 1. a 2. rade ako v prejednávanej veci H. B. a A. B. proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s.. Predmetom konania bolo určenie úveru zo zmluvy

o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo 001510211220213 zo dňa 14.3.2013 za bezúročný a bez poplatkov.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu¹ a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

19. V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. V zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Ako vyplýva z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

23. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

24. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

25. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

32. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil

dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

33. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovaným bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobcu ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

34. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

35. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

36. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcami v 1. a 2. rade ako dlžníkmi došlo dňa 7.12.2016 k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej bol poskytnutý žalobcom v 1. a 2. rade úver vo výške 23.500 eur, ktoré mali žalobcovi splácať v pravidelných 95 mesačných splátkach po 334,98 eur, respektíve 359,78 eur bez zľavy z voliteľnej služby, pričom mesačná splátka poisťného predstavovala sumu 0 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 27.1.2017, výška úrokovej sadzby predstavovala 7,9% ročne, bez zľavy voliteľnej služby predstavovala 9,90% ročne. Čerpanie úveru bolo dohodnuté jednorazovo dňa 7.12.2016 podľa bodu VII., článku 1. zmluvy bol poplatok za poskytnutie úveru 235,- eur a bol splatný ku dňu prvého čerpania úveru.

37. V zmysle § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) písm. c) a písm. d) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

38. Podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.1.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou podľa § 137 ods. c) a d) CSP.

39. K existencii naliehavého právneho záujmu žalobcov na určení úveru za bezúročný a bez poplatkov, súd uvádza, že pokiaľ ide o žaloby, ktorými sa dlžník ako žalobca domáha určenia, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, žaloby o neplatnosť zmluvy, ide nepochybne o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c) CSP, nakoľko takouto žalobou sa dlžník domáha určenia, že tu právo (na zaplatenie úrokov a poplatkov) nie je - tzv. negatívna určovacia žaloba. Naliehavý právny záujem je daný, nakoľko len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa spotrebiteľ nachádza. Výslovne takýto typ žaloby pripúšťa vyššie cit. § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný aj v čase podania žaloby na súd, ktorý osobitný predpis explicitne vymedzil, že spotrebiteľ sa môže na súde domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru.

40. Napríklad podľa rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/170/2017 zo dňa 06. 03. 2019 s poukazom na ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s ust. § 137 c) a d) CSP, naliehavý právny záujem spotrebiteľa už nie je zo strany súdu potrebné skúmať.

41. Súd v prvom rade zisťoval tú skutočnosť, či došlo k skúmaniu bonity žalobcov ako spotrebiteľov v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy. Pokiaľ ide o nárok na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie predpisy na ochranu spotrebiteľa. Dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti preukázania, že bonitu žalobcov náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, leží na žalovanom ako dodávateľovi.

42. Z vykonaného dokazovania súdu je zrejmé, že pri overovaní bonity žalobcov žalovaný mal nejaké údaje o dlhovom zaťažení žalobcov (dopyt do SRBI) a nejaké nimi poskytnuté informácie (žiadosť o flexipôžičku), avšak nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť žalobcov ako spotrebiteľov splácať spotrebiteľský úver.

43. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdnými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity spotrebiteľa iba na podklade informácií poskytnutých spotrebiteľom v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23.09.2020).

44. Postup žalovaného pri skúmaní bonity spotrebiteľov preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej a overenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalobcov a ich výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

45. Pre účely skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou nepostačuje, ak dodávateľ vychádza iba z tvrdení spotrebiteľa bez toho, aby žiadal aj preukázanie tvrdených skutočností príslušnými listinami. Jediným predloženým dokladom zo strany žalobcu, ktorý by mal preukazovať skúmanie bonity žalobcov v čase uzatvárania zmluvy je výpis zo Spoločného registra bankových informácií. Nebolo preukázané, že by žalovaný skúmal žalobcami tvrdené skutočnosti ohľadne ich príjmu predložením potvrdenia o tomto príjme a dokonca ani len výpisom zo Sociálnej poisťovne.

46. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalovaný mal k dispozícii doklady o príjme žalobcov (potvrdenie zamestnávateľa), doklady o výdavkoch žalobcov, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO, prípadne výpisy z účtov žalobcov, pri uzatváraní zmluvy.

47. Súd nemá za preukázané, že by mal žalovaný v čase poskytnutia úveru vedomosť o majetkových pomeroch žalobcov, teda kde títo bývali, či vlastnili nehnuteľnosť alebo či bývali v podnájme, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzali a taktiež nepreukázal ani iné doklady, resp. zistenia o ich výdavkoch predstavujúcich uspokojovanie základných životných potrieb. Bez toho, aby dodávateľ preukázal, že skúmal aj výdavky na strane spotrebiteľa, nemohol mať reálny obraz o majetkovej situácii žalobcov ako spotrebiteľov potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať poskytnutý úver (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.14CoCsp/3/2021 z 14. 10. 2021).

48. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty a okolnosti na strane spotrebiteľa, ako napr. jej celkovú zadlženosť, počet vyživovacích povinností, mesačné výdavky, výdavky na zabezpečovanie ubytovania, stravy, atď., si žalovaný nemohol utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalobcov potrebnej pre posúdenie ich schopnosti splácať poskytnutý úver. Z uvedeného možno záver o hrubom porušení povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalovaný ako veriteľ posudzoval schopnosti žalobcov splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o jeho príjmoch a bez overenia výdavkov. V súvislosti s posúdením skúmania bonity spotrebiteľa porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14CoCsp/2/2021 z 23. 09. 2021.

49. Zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy síce vyslovene neustanovoval, že dodávateľ je povinný skúmať aj výdavky žiadateľa o úver, avšak z dikcie: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp/54/2020 z 24. 11. 2021 a tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp/51/2021 z 20. 04. 2022.)

50. Žalovaný nepreukázal žiadnym dôkazom ani to, že by skúmal aspoň informácie z reportu zo Sociálnej poisťovne. Pre účely skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou nepostačuje, ak dodávateľ vychádza iba z tvrdení spotrebiteľa bez toho, aby žiadal aj preukázanie tvrdených skutočností príslušnými listinami.

51. Žalobkyňa v 1. rade na ostatnom pojednávaní ani nepotvrdila skôr udávanú skutočnosť, že s manželom predkladali potvrdenia o ich príjme, pričom z obsahu žiadosti o poskytnutie úveru bolo zistené, že v čase uzatvárania zmluvy mala byť nezamestnaná a nemohla predložiť žalovanému potvrdenie o príjme v zahraničí. Po výzve na odstránenie uvedeného rozporu medzi jej skorším tvrdením a obsahom predložených listinných dôkazov, žalobkyňa v 1. rade uviedla, že mala so žalovaným uzatvorených viacej úverov a presne si v súčasnosti nespomína, či predkladala nejaké listiny žalovanému pri uzatváraní tejto zmluvy, ani na to, aké listiny predkladal jej manžel, žalobca v 2. rade. Súd tu podotýka, že preukázať uvedené skutočnosti je povinnosťou žalovaného.

52. Nie je vôbec zrejmé, akú predstavu mal žalovaný o majetkovej situácii žalobcov, ak z úverového registra zistil u žalobkyne v 1. rade 6 existujúcich úverových vzťahov (vrátane dvoch konsolidovaných úverov) a u žalobcu v 2. rade 5 existujúcich úverových vzťahov, pričom nemal žiadne údaje o ich ďalších výdavkoch (nepreukázané, neoverené) a nemal overené ani skutočnosti ohľadne príjmu tvrdeného žalobcami. U žalobcu v 2. rade napríklad predstavovali spolu mesačné splátkové operácie existujúcich úverových vzťahov 797,- eur, pričom v postavení ručiteľa vystupoval v ďalšom úverovom vzťahu s mesačnou splátkou 173,- eur. Takýto prístup k zisťovaniu bonity spotrebiteľa nemožno vyhodnotiť ako skúmanie schopnosti splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Žalovaný pri posudzovaní

bonity žalobcov uspokojil iba s údajmi uvedenými samotnými žalobcami v žiadosti o poskytnutie úveru, pričom tieto dôsledne nepreveril buď vôbec (príjmy žalobcov), alebo ich nepreveril dostatočne (úverové zaťaženie), alebo ich vôbec neskúmal (ostatné výdavky žalobcov).

53. Povinnosť súdu ex offa zisťovať, či došlo k skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offa existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

54. Podľa Rozsudku Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. júna 2021 C 303/20, Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) SA proti KM, za účasti: Prokuratura Okręgowa w Kielcach. Článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preskúmanie účinnej, primeranej a odrádzajúcej povahy sankcií ustanovených v tomto článku za porušenie najmä povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa uloženej v článku 8 tejto smernice sa musí vykonať tak, že sa v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ zohľadní nielen ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté osobitne na účely prebratia uvedenej smernice, ale takisto všetky iné ustanovenia tohto práva, pričom sa musia vykladať v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a ciele tejto smernice tak, aby uvedené sankcie splnili požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice.

55. Za situácie, keď bol poskytnutý spotrebiteľom úver bez náležitého posúdenia ich bonity, tento úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov (§11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch).

56. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalovaným predložených, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

57. Súd sa ďalej zaoberal skutočnosťou, či spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase jej uzavretia.

58. Pokiaľ ide o žalobcami namietanú absenciu náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch (odplata podľa osobitných predpisov), takýto údaj sa v zmluve nachádza (čl.II., bod 3 zmluvy). Pokiaľ ide o poukaz žalobcov na vec vedenú na tunajšom súde pod sp.zn. 10Csp/22/2018, súd konštatuje, že sa nejedná o obdobný ako posudzovaný prípad, nakoľko bola posudzovaná úverová zmluva z 14.3.2013. V danej veci súd aplikoval zákon o spotrebiteľských úveroch účinný pri uzavretí zmluvy (7.12.2016). Absencia rozpisu splátok v zmluve na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov sa na základe aktuálnej judikatúry nepovažuje sa dôvod bezúročnosti spotrebiteľského úveru (porovnaj napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/211/2017 z 23.4.2018, sp.zn. 3Cdo/56/2018 z 22.2.2018 a iné). Za dôvod bezúročnosti rovnako judikatúra nepovažuje absenciu matematického výpočtu RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere (uznesene Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/183/2020 z 24.2.2021, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 7/2021 pod č. 86).

59. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (§ 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch.

60. V zmluve výška poskytnutého úveru bola uvedená sumou 23.500,- eur. Žalovaný tvrdí, že sa jedná o sumu aj odovzdanú žalobcov. Avšak zo samotného výpisu z úverového účtu predloženého žalovaným je zrejmé, že okamžite s poskytnutím spotrebiteľského úveru (7.12.2016) bol žalobcom zaúčtovaný a odrátaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 235 eur (čl. 107 spisu).

61. Ak na účet žalobcov bola pripísaná suma úveru, vzápätí z nej žalovaný zinkasoval, ihneď vzal späť sumu poplatku 235,- eur, teda reálne žalobcovia disponovali nie istinou úveru 23500,- eur, ale sumou 23265,- eur krátenou o zinkasovaný poplatok. Takýto postup žalovaného rozhodne nepotvrďuje, že žalobcom žalovaný úver reálne poskytol vo výške dohodnutej sumy v zmluve o to viac, keď uvedený postup iba potvrďuje, že prioritným záujmom dodávateľa (veriteľa) bol ekonomický profit, prioritne a ihneď získať poplatok, ktorý sa ale mal splácať v rámci nákladov spotrebiteľa súvisiacich s poskytnutím úveru. Za tejto situácie je preukázané, že žalobcovia disponovali reálne sumou úveru iba vo výške 23265,- eur a ak v zmluve bola výška úveru uvedená sumou 23500,- eur bola uvedená nesprávne. Pre absenciu tejto obligatórnej náležitosti zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. g) je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp/51/2021 z 20. 04. 2022, porovnaj tiež rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoCsp/15/2021 z 27. 10. 2021)

62. Za daného stavu nie je podstatné tvrdenie žalovaného, že uvedený poplatok bol žalobcom vrátený dňa 24.7.2018, po splnení podmienok „benefitu“, teda riadnom splácaní po uplynutí doby 18 kalendárnych mesiacov. Súd skúma podmienky pri uzatváraní zmluvy o úvere. V prípade, že by žalobcovia úver nesplácali v zmysle podmienky v zmluve, poplatok by im vrátený nebol, pričom by sa stal súčasťou akýchsi sankcií pre prípad omeškania spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Žalovaný tak sám potvrďuje, že poplatok ihneď vyrubený pri poskytnutí úveru, zrejme nie je pri uzatváraní zmluvy „krytý“ skutočným protiplnením zo strany dodávateľa a nakoniec ho žalovaný aj tak spotrebiteľovi vráti.

63. V danom prípade žalovaný nepreukázal, aká konkrétna služba bola spotrebiteľovi ponúknutá na protiplnenie za úhradu poplatku za poskytnutie úveru v sume 235,- eur. Súd nevyklučuje prípustnosť takéhoto poplatku v prípade, že reálne žalovaný poskytol spotrebiteľovi aj nejakú skutočnú službu. V danom prípade však nebol žalobcom poskytnutý ani len odklad čerpania úverovej istiny, nakoľko v deň podpisu zmluvy bol žalobcom na bežný účet poskytnutý úver a v rovnaký deň aj zaúčtovaný poplatok za poskytnutie úveru v sume 235,- eur.

64. V súlade s § 220 ods. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov a poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

65. Súd sa z dôvodu predošlej odlišnej judikatúry vyšších súdov ohľadne poplatku obdobného typu (za spracovanie úveru, poskytnutie úveru) vždy priklonil sa k judikatúre uprednostňujúcej výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa. Tu je však potrebné poukázať na tú skutočnosť, že napriek predošlej odlišnej aplikačnej praxi, došlo už v súčasnosti k zjednocujúcemu záveru publikovanému dokonca vo forme stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

66. Zásadné stanovisko vo vzťahu k otázke, čo tvorí celkovú výšku spotrebiteľského úveru, vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku zo dňa 30.06.2022 sp. zn. 9Cdo 287/2021 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 4/2022 pod č. 49. Podľa tohto rozhodnutia, celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z.o spotrebiteľských úveroch predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Navýšenie celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru má zároveň aj následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj poplatok za jeho poskytnutie a tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška

hlavného predmetu zmluvy. Zmluvné dojednanie umožňujúce veriteľovi hneď pri uzavretí zmluvy vziať poplatok za poskytnutie úveru z istiny, je okolnosťou vyvolávajúcou nielen sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ale zároveň predstavuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka)

67. Žalobcom nebol slovami Súdneho dvora vo veci C-377/14 poskytnutý reálne k dispozícii spotrebiteľský úver vo výške, ktorú si dojednali (23500,- eur). V rozsudku vo veci C-377/14 z 21. apríla 2016, išlo o právnu záležitosť spotrebiteľov, ktorí nemali vyplatený úver, pretože si ho veriteľ kompenzoval na úhradu nesplateného skoršieho úveru, ale tiež na úhradu (okrem iného) poplatku za poskytnutie úveru. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že do výšky úveru, a teda do výšky čerpania úveru nemožno započítať žiadne náklady na úver ani poplatky spojené so spotrebiteľským úverom.

68. Uplatňovanie takéhoto poplatku uvedeným spôsobom zároveň odporuje dobrým mravom respektíve zmluvné ustanovenie – Poplatok za poskytnutie úveru: 235,- eur splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru, uvedenou v čl. I. bode 7. Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 7.12.2016 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

69. Súd je toho názoru, že označenú zmluvnú podmienku možno považovať za neprijateľnú s poukazom na ustanovenie §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na skutočnosť, že zmluva a jej súčasť (všeobecné obchodné podmienky) je typickou formulárovou zmluvou, ktorú uzatvoril dodávateľ so spotrebiteľom a teda jednoznačne sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle príslušných ustanovení §52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Citovanú zmluvnú podmienku súd považoval za neprijateľnú a uplatňovanie nárokov z nej za rozporné s dobrými mravmi, pretože takáto podmienka nebola individuálne dohodnutá a súčasne jednoznačne spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor žalovaného ako spotrebiteľa.

70. Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru je potrebné poukázať na ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalobca bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, keď zaň má zaplatiť poplatok 235,- eur pri poskytnutí úvere 23500,- eur, nakoľko za poskytnutie úveru spotrebiteľ zaplatí odmenu v podobe úrokov. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že poplatok za poskytnutie úveru je zrejme poplatkom za akúsi administratívnu agendu s tým spojenú. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Súd poukazuje na argumentáciu Vrchného Krajského súdu Karlsruhe z 3.mája 2011 (17 U 192/10), v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene“. Vyšší krajský súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Ak dodávateľ využíva spoplatnenie konkrétnych úkonov alebo služieb, môže na spotrebiteľa prenášať len také nákladové bremeno, ktoré bude sledovať prospech spotrebiteľa v prevažnej miere. Ak poskytovateľ úveru má riadne s odbornou starostlivosťou poskytovať úvery, teda podnikáť podľa svojho licencovaného predmetu podnikania, nemôže poskytnúť úver bez toho, aby so spotrebiteľom uzatvoril zmluvu, ktorá v prípade spotrebiteľského úveru musela mať pod sankciu neplatnosti písomnú formu. Ide teda o činnosť, ktorá je pre poskytovateľa úveru nevyhnutná na to, aby mohol spotrebiteľom poskytovať úvery a spotrebiteľia sú za poskytnuté úvery povinní zaplatiť odmenu. Samotné spoplatnenie úkonu uzatvorenia zmluvy v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pokiaľ ide o dojednanie poplatku za poskytnutie úveru vo výške 235 eur, súd uvádza, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku

spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Vo vzťahu k ust. § 499 Obchodného zákonníka je nutné konštatovať, že predmetné ustanovenie upravuje možnosť dojednaní odplaty za tzv. „rezervovanie“ prostriedkov veriteľa pre dlžníka, ide o odplatu za to, že veriteľ od uzavretia zmluvy o úvere s týmito nemôže disponovať a čaká na to, kedy, v akej výške a či vôbec ich dlžník reálne bude čerpať. V predmetnom prípade však už aj zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička z 7.12.2016 vyplýva, že záväzný termín čerpania úveru pre žalobcov je 7.12.2016 v celej výške 23500,- eur. Žalovanému je už v čase uzavretia zmluvy zrejmé, že dlžník žiada o čerpanie finančných prostriedkov okamžite, t.j. momentom uzatvorenia zmluvy, a to v plnej výške určenej zmluvou. Obdobie „rezervácie“ prostriedkov tak v danom prípade nenastáva, a preto dojednanie poplatku za poskytnutie úveru je neprijateľné s poukazom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľovi zaň nie je poskytnuté zo strany veriteľa žiadne protiplnenie. Krajský súd v Prešove vo veci 18Co/109/2011 konštatoval, že cit. „neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z.z.). Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“. V danom prípade odplatu za poskytnutie úveru predstavuje dojednaný úrok ako cena úveru, a preto nemôže obstať poplatok ani ako ďalšie plnenie toho istého charakteru a účelu, len pod iným názvom. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou navyše predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie dodávateľa spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Z neprijateľnej zmluvnej podmienky žalovanému nevznikol nárok na plnenie voči žalobcovi, keďže neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná s poukazom na ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (v súvislosti s neprijateľnosťou predmetného poplatku porovnaj napríklad Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8CoCsp/7/2021 z 13. 12. 2021).

71. Uplatňovanie uvedeného nároku na poplatok za poskytnutie úveru je tak možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

72. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

73. Ďalej je možné poukázať aj na nejednoznačne stanovenú úrokovú sadzbu v zmluvnom formulári (§ 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch), a to 9,90% ročne v deň schválenia úveru a 7,90 % ročne po poskytnutí zľavy vo zľavnej službe. Táto zľava predstavuje 2% ročne, avšak za stanovených podmienok, ktoré má spotrebiteľ splniť v priebehu existencie úverového vzťahu. Uvedená náležitosť tak spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku pri uzavretí zmluvy, navyše za nejednoznačne stanovených podmienok, respektíve podmienok nevyplývajúcich priamo zo zmluvného formulára. Uvedené ustanovenie tak oprávňuje za nejasných podmienok uplatňovať proti žalovanému rôzne sadzby úroku z úveru, respektíve požadovať rôzne úrokové sadzby v prípade riadneho splácania úveru a v prípade so vznikom omeškania. Nejednoznačné uvedenie úrokovej sadzby je možné považovať za absenciu obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ako aj časových období, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienok a spôsobu vykonania tejto zmeny. Uvedené je tak spôsobilé privodiť nejednoznačnosť až zmätočnosť ustanovení zmluvy a spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku pri uzavretí zmluvy. Údaje v zmluve uvedené potom nekorešponujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

74. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné úver z predmetnej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd v závere opätovne poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo

skutočností a dôkazov sporovými stranami predloženými (§ 154 CSP). Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

75. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

76. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

77. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

78. Žalobcovia boli v súdnom konaní proti žalovanému úspešní v celom rozsahu, nakoľko súd ich žalobe vyhovel, preto žalobcom v 1. a 2. rade súd priznal proti žalovanému nárok náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.